

Όσιος Νικηφόρος Ο Λεπρός: Από Το Περιθώριο Στην Αγιότητα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ"

Δρ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΖΟΡΜΠΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΧΩΝ ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ ΤΗΣ Α.Τ.Χ.Μ.Ε.

**«ΥΠΕΣΤΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ, ΤΑ ΔΕΙΝΑ
ΒΙΩΣΑΣ ΕΝ ΣΥΝΕΣΕΙ ΘΑΥΜΑΣΤΗ...»
ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΛΕΠΡΟΣ:
ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ...**

«Υπέστη Ασθενείας, Τα Δεινά Βιώσας Εν Συνέσει Θαυμαστή...» – Όσιος Νικηφόρος Ο Λεπρός: Από Το Περιθώριο Στην Αγιότητα... Άρθρο του Δρος Κωνσταντίνου Ζορμπά, Γενικού Διευθυντού Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης και Αρχών Ιερομνήμων της Α.τ.Χ.Μ.Ε.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΣΤΗΝ "ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ"](#)

**«ΥΠΕΣΤΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ, ΤΑ ΔΕΙΝΑ
ΒΙΩΣΑΣ ΕΝ ΣΥΝΕΣΕΙ ΘΑΥΜΑΣΤΗ...»
ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΛΕΠΡΟΣ:
ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ...**

Ἡ ζωὴ τοῦ Νικηφόρου (Γζανακάκη)

Γεννήθηκε τὸ 1890. Γόνος τῆς κρητικῆς γῆς, ἀπὸ τὸ Συκεῶρι, τὸ μεγάλο καστανόχωρι τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου (Χανίων). Ὅταν ἀρρώσθηκε στὰ 15 του ἔτη μὲ ἀβάσταχτους πόνους, ἔπρεπε νὰ τὸν συλλάβουν καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν στὴν Σπιναιλόγκα γιὰ νὰ ἀπομονωθεί πλήρως. Δὲν τὸ μποροῦσε καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρεια (Αἴγυπτος), ὅπου συνέχισε νὰ ἐργάζεται, νὰ εἶναι κοινωνικός καὶ εὐχαρῆς. Ἀργότερα, ὅταν τὰ σημάδια τῆς νόσου ἦταν ὀρατά, μῆλψε σὲ κάποιον Ἀρχιερέα τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε στὸν πατέρα Ἀνθίμο, τὸν ἐφημέριο τοῦ Λεπροκομείου τῆς Χίου. Στὰ εἴκοσι τέσσερα ἔτη του βρίσκεται στὴ Χίο, ὑπὸ τὴν πνευματικὴ προστασίαν τοῦ πατρὸς Ἀνθίμου, τοῦ μετέπειτα Ὁσίου Ἀνθίμου τῆς Χίου, συνασκητῆ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου τοῦ ἐν Χίῳ (ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως). Μέσα σὲ μόλις δύο ἔτη ἀντιλήφθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα Ἀνθίμο ὅτι ἡ ἀσθένειά του δὲν ὀρίζει τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου καὶ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει σὲ πελάγη εὐτυχίας τοῦ θεοῦ ἔρωτα. Ἐγινε μοναχός. Μοναχὸς μὲ ἀγγελικὰ φωνή. Ὅπως γράφουν οἱ μοναχοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Βοηθείας Χίου, καταμαρτυρῶντας ὅτι, ὅταν ἔνιωθε τὸ «Ἄξιόν Ἔστι...», οἱ ἀδελφεοὶ ἔπεσαν στὸ ἔδαφος καὶ κλαίγανε. Καὶ ὅταν εἶδαν τὸ πρόσωπό του τὴν ὥρα τῆς θείας μεταλήψεως, ἦταν τόσο μεγάλῃ ἡ ταραχὴ τους ἀπὸ τὴν ὀδυνηρὴ ἐκπλήξη, πού κατέρρευσαν ἀπὸ ἀβάσταχτο πόνον. Ἐῖχε τὸ χάρισμα τῆς νοερᾶς προσευχῆς καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς. Μέσα στὰ πολλὰ προβλήματα του, μποροῦσε νὰ κάνει ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ νιώθουν